

PRAVO NA ISTINU - PRAVO NA ČIST VAZDUH!

Sećate li se lika šumara iz Kurosavinog antologijskog filma „Rašomon“?

Ispričao je više, podjednako mogućih, verzija istog događaja.

Na kraju filma svi smo se pitali: Šta je istina? Ko je ubio samuraja i njegovu ženu?

Iskustvo nas uči da se na istinu može računati samo u izuzetnim okolnostima, kao što su to sudski procesi, na primer...

I tada o istini odlučuju samo sudije!...



Ne znam zašto, ali o ovome razmišljam,i sa prijateljima komentarišem uvek kada vidim različite rezultate, različitih merenja kvaliteta vazduha u Kraljevu tokom grejne sezone.

Kako onda građanin, obhrvan svakodnevnicom, da (sa)zna kakav vazduh udiše u Kraljevu tokom grejne sezone?

Ili je to,sada kada smo inače već „maskrani“, manje važno!?

Na potezu su ,nadamo se, nauka i struka a zatim država i lokalna samouprava.

Jer pravo na zdravu životnu sredinu(čitaj pravo na čist vazduh) postoji!

I, verujte, niko nam ga,nikada, neće „servirati“ na tacni.

Ni čist vazduh, ni pravo na njega.